

Begne — at da Gendarmeriloven er en provisorisk Lov, da Høiesteret fuldtud har anerkjendt de provisoriske Loves Gyldighed, og da Folkethinget vedblivende negter disse Loves Gyldighed, maa Landstinget holde uroftelig fast ved denne Lov, i alt Fald saa længe indtil det ved Overenskomst med Folkethinget har opnaaet noget Andet, der er lige saa godt. Jeg maa altsaa komme til det Resultat, at saaledes som Lovforslaget foreligger, kan Landstinget ikke vedtage det. Jeg haaber, at Thinget vil nedsætte et Finantsudvalg til omhyggelig at drøfte alle de enkelte Poster.

Styr: Det er nærmest et enkelt Punkt paa Kultusministeriets Budget, som giver mig Anledning til at tage Ordet, idet jeg nemlig er bleven opmærksom paa, at der foreligger ved Affattelsen en Feil. Hvad enten det nu er en Skrivefeil eller en Trykfeil, saa er det en Feil, som vil have en ikke ganske ringe Betydning, og som jeg derfor vil tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. Det er paa § 21 under II. Konto 4, hvor der er begjæret indtil 25,000 Kr. af Stiftsmidlerne til Hjælp for de Embeder, hvis Indtægter ere for smaa, dog saaledes, at Indtægterne ikke derved bringes til at overstige 2,400 Kr. Det vil vistnok være de fleste af Thingets Medlemmer endnu i Erindring, at i Fjor var det et Spørgsmaal, hvorom der var Uenighed mellem Folkethinget og Landstinget, idet der af Regjeringen var forlangt 35,000 Kr. paa denne Konto, som af Folkethinget blev nedsat til 25,000 Kroner. Den blev saa igjen af Landstinget sat op til 35,000 Kroner og gik i denne Størrelse ind paa den provisoriske Finantslov, saaledes at der i Aar er anvendt 35,000 Kroner. Jeg blev derfor meget forbauset, da jeg opdagede, at der i Aar paa det oprindelige Finantslovsforslag kun var begjæret 25,000 Kroner. Men ved Henvendelse i Kultusministeriet fik jeg den Oplysning, at der forelaa en Feil, at Kultusministerens Tante havde været at forlange 35,000 Kroner, og at der, da Manuskriptet til vedkommende Paragraf gik ud fra Kultusministeriet, var skrevet 35,000 Kroner. Og at dette var Kultusministeriets Hensigt, oplyste man mig om, fremgik yderligere af Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, idet der i disse henvises til Anmærkningerne til Finantsloven for i Fjor, og i Anmærkningerne til Finantsloven for i Fjor ndtales det, at der begjæredes udtrykkelig 35,000 Kroner, af Hensyn til, at det har vist sig, at 25,000 Kroner ikke vare tilstrækkelige. Jeg har ud-

viklet dette saa udførlig, fordi jeg er af den Mening, at det maa anses for uheldigt under almindelige Forhold at fremkomme med den Slags Forlangender i Landstinget, naar de ikke oprindeligt have været fremsatte ved Finantslovens Fremlæggelse; men naar der som her foreligger en aabenbar Feil, mener jeg, at der er Grund for Landstinget til at rette denne Feil. For yderligere at opfordre dertil, vil jeg tillade mig at gjøre nogle saa Bemærkninger om et Forhold, der vil være alle Thingets Medlemmer bekendt, nemlig det, at der altid staaer et forholdsvis stort Antal Præsteembeder ledige. Allerede i Fjor ved Finantslovens Behandling udtalte jeg at efter min Overbevisning var Grunden dertil ikke den, at der ikke skulde findes theologiske Kandidater, som ønskede Præsteembeder, at der ikke skulde findes Præstemner nok, det er efter min Overbevisning og mit Kjendskab til Forholdene en Bidsfarelse. Heldigvis er der netop i disse Dage udkommet en Bog, hvoraf det fremgaar, at det virkelig forholder sig saaledes som jeg mener; man kan statistisk oplyse, at den almindelige Mening, at der skulde være en saadan Mangel paa theologiske Kandidater, at Præsteembederne af den Grund ikke kunne besættes, er en Bidsfarelse. Der er nu udkommet en ny geistlig Stat, af hvis statistiske Oplysninger det fremgaar, at der vel for Tiden staaer 58 Præsteembeder ledige, men at der er et langt større Antal ledige theologiske Kandidater, saa meget større, at det maa anses for givet, at selv om en Del af dem ingeninde vil søge Præstekald, er der dog theologiske Kandidater nok, som ønske Præstekald, til, at man strax kunde faae alle Embeder besatte. Der er ikke mindre end 250 theologiske Kandidater, som enten ere uden Stilling eller beklæde Læxerembeder, Læxerembeder af den Veffaffenhed, at Erfaringen har vist, at en meget stor Del af dem, der indtage dem, efterhaanden gaar over i geistlig Virksomhed. Grunden til, at disse Præsteembeder staa ledige, er altsaa ingenlunde den, at der ikke skulde være Theologer til at besætte dem, men Grunden er simpelthen den, at de fleste af disse Embeder have saa smaa Indtægter, at Ingen tør søge dem, fordi Ingen mener sig i Stand til at leve deraf. Af disse Grunde er det, at jeg meget instændig vil bede det høie Thing ikke at indskrænke Tilskudet til de lavere lønnende Embeder fra 35,000 til 25,000 Kr., da dette vil medføre, at der kommer til at staa endnu flere Embeder ledige. Mellem dem, der staa ledige, er der 27—28 Sognepræstekald, af hvilke ganske vist de fleste ville blive besatte, da de